

KURT VE TILKI MASALI

Tilki kurdun yanında kalıyordu; kurt ne derse onu yapmak zorundaydı, ne de olsa ona kafa tutacak hali yoktu. Bu nedenle tilki ondan kurtulmak istedi.

Bir gün birlikte ormana daldılar. Kurt, "Tilki kardeş, bana yiyecek bir şeyler bul, yoksa seni yerim" dedi.

Tilki, "Ben bir çiftlik biliyorum, orada bir çift kuzu var; istersen gidip alalım onları" diye cevap verdi. Kurt bu işe razı oldu; birlikte oraya vardılar. Tilki, kuzunun birini çalarak kurda getirdi ve oradan uzaklaştı.

Kurt kuzuyu yedi, ama doymamıştı, canı ötekini de istedi ve bu sefer kendisi gitti. Ama öyle beceriksiz davrandı ki, kuzunun anası farkına vararak bangır bangır melemeye başlayınca çiftçiler çıkageldi. Kurdu buldular ve ona öyle bir dayak attılar ki, hayvan uluya uluya, apar topar kaçarak tilkinin yanına vardı. "Başıma iş açtın" dedi. "Ben öbür kuzuyu almaya gittim, ama çiftçiler beni yakaladı, eşek sudan gelinceye kadar dövdüler."

Tilki cevap verdi, "Sen ne karnı doymazsın!"

Ertesi sabah yine birlikte tarlaya daldılar. Kurt yine: "Tilki kardeş, bana yiyecek bir şeyler bul, yoksa seni yerim" dedi.

Tilki şöyle cevap verdi: "Ben bir çiftlik evi biliyorum, orada kadın her akşam börek yapıyor, aşırılım biraz."

Oraya vardılar; tilki evin çevresinde dolaşarak anahtarın asılı olduğu yeri buluncaya kadar her tarafı kokladı. Bununla mutfığa girerek altı tepsi börek çaldılar.

"Al bakalım sana yiyecek" diyen tilki, börekleri kurda verdikten sonra kendi yoluna gitti.

Kurt börekleri mideye indirdikten sonra, “Canım daha fazlasını istiyor” diye mırıldandı. Kendi başına eve gidip böreği çalarken toprak tepsiyi yere düşürerek kırdı. Çıkan gürültüye kadın uyandı, herkesi çağırdı; hep birlikte kurda öyle güzel bir dayak attılar ki, hayvan her iki bacağı da sakat olarak, uluya uluya ormandan çıkıp tilkinin yanına vardı.

“Başımı belaya soktun” dedi, “Çiftçiler beni yakalayıp adamakıllı dövdüler.”

Tilki, “Sen ne karnı doymazsın yahu!” diye cevap verdi.

Üçüncü gün yine beraber dışarıdaydılar. Kurt her ne kadar topallasa da yine:

“Tilki kardeş, bana yiyecek bir şeyler bulmazsan seni yerim haa!” dedi.

Tilki, “Ben bir adam biliyorum, hayvan kesti; etini tuzlayıp kilerdeki fıçıda doldurdu; gidip alalım” diye cevap verdi.

Kurt, “Ama bu sefer birlikte gidelim; kaçamazsam sen bana yardım edersin” dedi. “Öyle olsun” diyen tilki fıçının yerini gösterdi.

Neyse, sonunda kilere vardılar. Orada etten geçilmiyordu.

Kurt hemen yemeye başladı. “Hepsini bitirecek kadar zamanım var nasıl olsa” diye düşündü.

Tilki de karnını doyurdu, ama sık sık girdikleri deliğe bakıyor ve kilerden çıkarken vücudunun yine oradan geçip geçemeyeceğini hesaplıyordu.

Kurt: “Tilki kardeş, neden bir içeri bir dışarı çıkıp duruyorsun, anlamadım!” dedi. “Gelen var mı diye bakıyorum” diye cevap verdi kurnaz tilki, “Yalnız, sen çok yeme!”

“Fıçıyı bitirmeden buradan gitmem!”

Tilkinin oraya buraya sıçrayarak yaptığı gürültüyü duyan çiftçi kilere indi. Onu gören tilki bir sıçrayışta kendisini delikten dışarı attı. Kurt da peşinden gelmek istedi, ama et yemekten karnı o kadar şişmişti ki, delikten geçemeyerek orada kaldı.

Çiftçi de ele geçirdiği sopayla döve döve onu öldürdü.

Tilkiyse doymakbilmez kurttan kurtulmuş olmanın sevinciyle ormana daldı.